

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: LANDNAMSFART

Citation: Drachmann, Holger: "LANDNAMSFART", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 345. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid87108.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

LANDNAMSFART

Hvad er det for en modig Flok,
Som over Nordhavs-Vovens Skum
Med Sejlet spændt fra Raaens Nok,
Med Skjolderad langs Øse-Rum
I Sommernatten farer?
Hvad er det for en Kæmpe-Æt,
Som her paa Skudens skøre Brædt
Det mørke Dyb befarer,
Og ler ad Bølgefossens Skvæt
Og trodser Færdens Farer ?

Hvad er det for en bjergfast Ø,
Som op mod Nattehimlens Glans
Fra Urtids Grund i dyben Sø
Sit Hoved, slyngt med Jøkel-Krans,
Stolt knejsende nu strækker?
Hvad sælsomt Navn har dette Land,
Hvor frosne Bjerge staar i Brand
Med Damp af Sneens Sprækker,
Mens tordnende fra Jøklers Rand
Ildstrømme Stranden rækker?

Det er en modig Mandeflok,
Som drages mod den fjerne Ø,
Som fik af Kongevælde nok,
Som heller ønsker fri at dø
End bunden leve Livet?
Det er en uafhængig Æt,
Som kaster ud sit Højstols-Brædt,
I Vætters Væрге givet,
Og søger saa sin Friheds-Plet
Paa Landnams-Vis for Livet.

Det er en bjergfast Klippeø,
Som skænker til en mandig Slægt
En Mund, hvis Aande ej skal dø,
En Arm, hvis Værker skal faa Vægt,
Et Ry i Sekel-Tide.
Det er et Land, hvor klædt i Dragt
Af Friheds-Malm, paa Grænsevagt
346 Sagn-Kæmpen snart skal ride
Fra Næs til Myr, fra Tun til Trakt,
Med Blink fra Gangrens Side. -

ja, Farten gaar en Sommernat
Mod Nord, mod Islands stejle Kyst;
Til Rors den bedste Mand er sat,
Den største Helt med bredest Bryst
Til Styrismand er kaaren.
Fjeldhøj mod Midnatssolens Glød,
Som paa hans Ringsærk blusser rød,
Han staar ved Styreaaren,
Mens som en Hval paa Havets Skød
Lang-Snekken bliver baaren.

Han kommer fra det fjerne Land,
Hvor Friheds Arne nu er kold,
Hvor Herskerkrigens hede Brand
Drev Bamsen bort fra Hiens Vold
Og rydded Rævens Gange.

Ham lysted ikke denne Lod:
Saa heller Bølgens Brand og Braadd
Og Kamp mod Dybets Slange!
"Lad Kongen trække Fisk i Vod;
Os skal han ikke fange!"

"Der er vel Fisk med sligt Begær;
Os tykkes det den værste Skam
At slippes i et Karpe-Kær,
At gaa i Kongens Fiskedam
Og fo'res fint med Krummer;
Nej bort til fremmed Frihedsstrand,
Mens Kæmpen end i Mund har Tand
Og Frembørs-Blæsten rummer!
For Stævnen staar det stride Vand,
Vred som en Bams det brummer!" -

Saa slaar han, Kæmpen, op med Haand;
Da brager det med Vaabengny.
Fra Horisontens sortblaa Baand
Der stiger som en Tordensky
Med Glimt af lyse Bræmmer;
I Havets Grund staar Skyen fast,
Højt over Skudens Granspir-Mast
347 Den rager med sin Tinde:
Fra Ingolfstjeldets Næsse-Rast
Det drøner hult derinde.

"Nu Høj-Stols-Støtter over Bord;
Lad Bølgens Hænder gribe dem!
Derinde i den dybe Fjord
Os viser Fremtids Frihedshjem
De høje Valhals Guder!"
Og Fjeldet klanger skarpt igen,
Da Landnamsfartens stærke Mænd
I Gjalderhornet tuder,
Og Støtte-Parret gynger hen
Ad Havets Vuggepuder.